

[Grethe Fenger Møller]

Nu vil man altså have en ordening, hvor folk både kan oppebære arbejdsløshedsdagpenge og samtidig være beskæftiget. Jeg mener ikke – selv om det har været fremme mange gange, når vi skulle diskutere, hvordan vi skal bekæmpe arbejdsløsheden – at det er rigtigt at angribe et princip, der er så væsentligt for vores arbejdsmarkedspolitik.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Lovforslaget her, fremsat af hr. Nymann fra fremskridtspartiet, er jo et arbejdsgivertilskudsforlag som allerede sagt. Arbejdsgiverne skal ifølge dette forslag kunne indsætte vikarer ved lønmodtageres sygdom uden anden udgift end differencen mellem det dagpengebeløb, som vikaren stadig skal have, og overenskomstmæssig løn. Ærlig talt, jeg tror ikke, at hr. Nymann, og hvem der nu ellers står bag dette forslag, kan have tænkt sig særlig grundigt om, for det er da en lidt kompliceret måde at gøre tingene på. Hvorfor fremsætter man ikke bare et forslag om, at arbejdsgiverne simpelt hen ikke skal betale de første 5 ugers sygeløn?

Da jeg sad og læste lovforslaget igennem i aftes, kom jeg til at tænke på, at det er, ligesom der bag dette forslag – og bag kristeligt folkepartis forslag, som vi senere skal behandle – ligger noget i retning af, at man ikke rigtig tror, at statsministeren er i stand til at tænke sine tankebaner til ende. Jeg skal ikke i denne debat komme ind på, om jeg tror det eller ej. Begge forslag bygger jo på og er inspireret af statsministerens ord om, at arbejdsløshedsdagpengene skal bruges offensivt i stedet for defensivt. Ingen kan være uenig i, at det er rigtigt. Men det er helt meningsløst at blive ved at forgylde erhvervslivet. Vi har jo set, at man har gjort det i de seneste år, og det kommer der altså ikke noget ud af. Vi får ikke de arbejdspladser, der er nødvendige, så det hjælper ikke noget. Lapperier af denne slags skaber ikke flere job, fordeler ikke arbejdsløsheden, men er udtryk for et naivt forsøg på at indføre nye bureaukratiske regler. Altså det stik modsatte af, hvad fremskridtspartiet i øvrigt plejer at stå for.

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag.

Bolvig (RV):

I forrige uge drøftede vi arbejdsministerens fremlagte beskæftigelsesplan, og ikke særlig overraskende – i hvert tilfælde ikke for mig – kom der fra VKZ-partierne en række sure bemærkninger og megen kritik. Det var jeg ked af, specielt fordi regeringen og arbejdsministeren, synes jeg, meget åbent og i usædvanlig grad indbød alle partier til samarbejde og indbød alle andre partier til at komme med forskellige former for forslag, som måske kunne gavne beskæftigelsen. Arbejdsministeren understregede, at alle fremlagte forslag ville blive behandlet åbent og redeligt, og at man ville forsøge at vurdere de forskellige forslag. Derfor var kritikken meget malplaceret.

På denne baggrund er jeg lidt skuffet over arbejdsministerens modtagelse af dette lovforslag fra fremskridtspartiet. Det er et forslag, som absolut rejser en lang række problemer, som godt kunne fremhæves og understreges – det har alle andre ordførere i sandhed også gjort – men jeg synes alligevel, forslaget har en sådan intensitet, at vi bør overveje det. Jeg synes altså, det er et forslag fra fremskridtspartiet, som bør gå ind i den almindelige debat og drøftelse, som jeg forventer de forskellige partier inden længe bliver indkaldt til.

Det er kaldt arbejdsgivertilskud, og det vil jeg såmænd også gerne kalde det, men hvis et sådant arbejdsgivertilskud er med til at fremme beskæftigelsen, skal det ikke mangle på velvilje fra andre partiets side, hvis den beskæftigelsesmæssige effekt er stor nok. Jeg vil altså gerne forsøge på positivt at betragte dette lovforslag fra fremskridtspartiet som et af deres bidrag til, at vi i fællesskab forsøger på at finde frem til en lang række forslag, som samlet kan medvirke til at neddæmpe ledigheden.

Arne Melchior (CD):

Hr. Bolvig var jo den første af ordførernes række, som gav noget kredit til forslagsstilleren. Jeg kan være enig med ham i, at alle gode ideer skal kunne lægges på bordet – jeg var lige ved at sige, at alle ideer skal kunne lægges på bordet, hvor hvem afgør til syvende og sidst, om de er gode? Det gør flertallet. Når jeg kan erklære mig enig med hr. Bolvig heri, må jeg være uenig med fru Lilli Gyldenkilde, der ligesom kritiserede nogle parti-